

REVISTA

DE LA

CÀMARA AGRÍCOLA

DEL

VALLÉS

Aquesta Revista se reparteix de franch entre tots els socis de la Cà-mara.

Pera els que no siguin socis, el preu de subscripció es de cinch pes-setas l'any.

Se publica al menos una vegada al mes y sempre que la seva apari-ció sigui convenient.

No té número fixo de p'anas.

Dels treballs firmats, no se'n fa solidaria la Revista.

Els originals enviats no's retornan.

De todas las obras que's reben, se na dona compte á judici de la Di-recció.

Els anuncis, á preus convencio-nals.

DIRECCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Secció 3.ª de la Cà-mara Agrícola del Vallés

GRANOLLERS

Ofertas y demandas

Aquesta Revista contindrà la present Secció, al objecte de que tots els socis de la Càmera hi puguin posar anuncis de compra ó venda de productes agrícolcs, bestiar, fincas y tot lo referent á agricultura.

Pera anunciar en aquesta Secció, s'ha de ser soci de la nostra Càmera; l'anunci per cada inserció, val á rahó de 25 céntims la ratlla.

Informes y encarrechs, á la Secció 3.ª de la Càmera.

OFERTAS

—Patatas bonas pera sembrar procedents de Puigcerdá. Classes: setsemaneras, bufé y colluspina.—Dipósit, casa Pere Soler (Blanqueig) carretera de Caldas, Granollers.

—Ous, galls y gallinas de varias rassas. Parch de viram de Sant Joseph, (anexe al Balneari Rius). Caldas de Montbuy. Despaig á Barcelona, Templaris, 1, 1.er

—Hi ha per vendre un centenar de plátanos de planté d'uns 0'45 pams de circumferencia.

DEMANDAS

—Se comprará una propietat que tingui las següents condicions: petita y de poch preu; ab casa, bosch, aygua al istiu y aprop d'una estació de ferro-carril.

CORRESPONDENCIA

S. S., *Sabadell*: Reberá carta; entretant hem volgut oferirli mostra.— J. R., *Santa Perpétua*: Rebutja la tercera; en quant á lo demés li escriurém.— C. B., *Barcelona*: Serveixi de contesta la corresponent gacetilla que llegirá en la Secció de crónica.

REVISTA

DE LA

CAMARA AGRICOLA DEL VALLÈS

SUMARI:—La nostra obra.—Conversa entre pagesos (continuació).—Quatre paraulas sobre el cultiu de la patata.—CRÒNICA DE LA CÀMARA.

La nostra obra

Hem entrat al any 1902 y al entrarhi els agricultors del Vallès ens hi trobém ben provehits portant un bon bagatge d'esperansas y ab tant gran acopi de materials com may de la nostra vida havíam comensat cap anyada.

Entre tots hem fet una gran obra; la millor que pot ter la classe agrícola: hem montat una associació d'acort ab las necessitats dels temps moderns. Novella es aquesta associació ja que te poch mesos d'existencia, pero repasseu els trevalls que dintre d'ella s'han practicat. Dos ne sobressurten en l'orde economic

que son la mes ferma garantia dels inmensos beneficis materials que l'associació ó sia la Cámara Agrícola ens reportará: ens referim á la qüestió del guano pera la sembra y á la patata de llevar.

Dins d'un orde de cosas menos visible, pero no menos beneficis, la Cámara Agrícola ha ja deixat també sentir la seva acció benefactora: alguns d'aquets beneficis obtinguts per medi de la Cámara, son d'interés per alguns socis no mes, altres son de bons resultats pera tothom. No cal enumerarlos; pero el fet es que ó bé particularment, ó bé d'una manera general, la nostra associació ha afavorit ja á tots els agricultors de la Comarca.

* *
*

Entrant un dia de mercat al local de la Cámara, se compren tot seguit que's tracta d'una corporació seria y beneficiosa pera el país. Aquella Casa va prenent un aspecte que no se sol veure pas en paissos endarrerits com el nostre. ¡Quina feyna tant llarga y pesada es la d'anar acomodant el local á todas las necessitats y al modo de ser de la Cámara! Pero tot se va fent y cada dia de mercat els nombrosos concurrents á dit local, hi poden observar novas milloras y reformas en las varias dependencias.

Ben aviat totes tres seccions tindran enllestidas las oficinas; ho estan ja las, de Tresorería y las salas de Juntas y Biblioteca. Tot lo demás está també en regla.

La Biblioteca va prenent aspecte de tal: publicacions agrícoles de per tot arreu venen á la nostra Cámara, esperant socis que las llegeixin, com alguns ho fan, perquè sempre se'n treu profit.

Tal es sense entrar en detalls, el resum de la nostra obra, la obra de tots. Molt hem fet en pochs mesos; pero lo que no's veu, val molt mes encara que lo vist: ens hem preparat pera lo successiu. Aixó es lo que val mes que tot.

Conversa entre pagesos

II

Excel·lencias de la agricultura cantadas pels grans homes.— Convé regenerar l' agricultura pera regenerar á Espanya.— Ventatjas del pagés.— Himne á la agricultura.

Ja som aquí Joan; y me sembla estareu content, perquè venen ab mi alguns companys que desitjan escoltar la vostra explicació, que segons me vareu indicar, será important.

—Si Peret; te vaig dir, parlaríam de las excelencias de la agricultura, y de la regeneració d'Espanya per medi de la regeneració de la agricultura; y es clar que aixó es de tanta importancia, que, pobre de mí, no'm crech ni ab forsas y representació per parlarne dignament; y per lo tant, me valdré de citar grans autoritats sobre la materia: aném á seurer á la vora d'aquell bosquet de pins á cobert de la freda tramontana; y mentres el sol escalfa, conversarém. El gran Jenofont, 400 anys abans de Jesucrist, diu: que la agricultura es la causa mes abundant de prosperitat, y la mes digna ocupació, que dona forsa al cos y al esperit. Aristotil: que la mare terra manten ab amor y generositat als seus fills, els homes. El célebre Columela en el temps de N. S. Jesucrist, va escriurer 12 obras d'agricultura; y diu que la terra cuidantla te una joventut divina y eterna; que es la mare comú que sempre ha produhit y sempre produhirá. Romul va instituir els sacerdots dels camps y sa primera corona real va ser la espiga de blat. Sant Isidor va escriurer sobre agricultura, y el Doctor Abu-Zocharie també adquirint molta fama; y diu entre semblants alabansas, que la agricultura es un dels principals auxilis pera la felicitat present y verdadera ab l'ajuda de Deu; y que las delicias, la quietut, la pau, la salut, la robustés y el verdader honor, se troban entre'ls pagesos. El gran poeta Virgili, diu: que es ditxós aquell que sab contemplar la naturalesa, y que

coneix l'art del pagés. Herrera declara: el treballar al camp dona vida sana, santa y plena de goig, ó sia els tres bens que pochs oficis donan: profit, goig pur y honra; Catá que'ls romans quan volían alabar á un home, deyan que era bon pagés, y que'ls grans generals que van fer mes conquistas eran pagesos; lo cual se repeteix ab l'insigne poble boer. L'ofici de pagés ha sigut practicat per molts sacerdots y sants, y l'hem heretat de nostres primers pares Adam y Eva, als qui va ensenyar lo mateix Deu que'ls criá. El naixer Jesús entre un bou y una mula; el voler la primera visita de pastors; al parlar en sos sermons de la parábola del sembrador, de la cogula, de las cent ovellas, de la figuera que no feya fruit etc., y al apareixer en vestit y en forma d'hortalá, indica que estava nostre Senyor enamorat de la agricultura y dels bons pagesos.

—Amich Joan, may haguera cregut s'hagués fet tan cas dels pobres pagesos, vegent que avuy son tant explotats per els governs y casi despreciats per tothom.

—Aixó, Peret, proba que anem molt mal, quant se trepitja al que deu ser honrat, se exalta al polítich trampós y tonto, y al torero. Ciceró diu: que no hi ha res millor que l'agricultura, ni cap art mes digne del home lliure. Bernardí de Saint Pierre diu: que l'agricultura es el millor dels brassos de la societat; perquè conserva la religió, las bonas costums y la

salut; y forma'ls grans homes y patriotas. Deya Sullus á Enrich IV, que'l cultiu dels camps y'l pastoreix son las mamellas que alimentan á la nació, y las minas verdaderas; y que tot prospera en un Estat en que prosperi l'agricultura; afegintli Oliver de Serra, que sens Deu res pot prosperar. Testa afirma la conveniencia de que tots els homes débils y malalts de cos ó d'ànima, fossin uns cuants anys pagesos; y que un poble degenerat, se regeneraría ab aficions agrícolas. La terra ben tractada es una mina de riquesas y goigs que pot alimentar las poblacions per mes que creixin, que solida'l diner y deté la corrupció. Voldría convencer, diu Bodin, que l'ofici de pagés val mes que tots els altres, y per aixó veyém que'ls personatjes celebren el fi dels seus triomfs buscant la ditxa y'l repós en l'agricultura.

Els generals romans al tornar triomfants de la guerra, tornaban á agafar l'arada; y consideraban que la cosa mes bonica era un camp ben treballat. Me sembla que dits personatjes, sabían un xich mes que nostres polítichs de campanar que han lograt que la font de riquesa, se haja convertit en font de miseria.

No us vull marejar mes ab citas de grans homes que han enlayrat la agricultura, perquè queda ben probat que es digne de totas las miradas, de tota protecció y honra; y per lo tant, de que s'emplein en ella els capitals y las inteligencias; y de que convé á

tota costa que s'emplein tots els medis possibles per alsarla y regenerarla per regenerar á Espanya que agotzina.

Ah! que trist es, que'ls governs no ho hagin entés aixís, entre tota utilitat y justicia; ja que si no l'han matada, l'han deixada morir! No comprench com parlen de patriotisme, aquets homes que han destrossat la agricultura y per lo tant destrossat la patria; perquè com diu Delille: qui fa estimar el camp, fa estimar la virtut; y l'amor al camp es origen del amor á la pátria. A lo menos haguessen concedit descentralisació á las regions, per poguerse defensar de política tan funesta, ja que la centralisació mata las energías, la dignitat, la llibertat, la vida y'l progrés de las provincias. Aixó no vol dir que tot ho haguem d'esperar dels governs; ja que las iniciativas particulars poden molt, pero un govern digne de tal nom te molts medis per contribuir á la regeneració agrícola; per estimular que vajin al camp els capitals y las inteligencias.

—Cregueu Joan, que ja 'm sembla, que estich ab mes ganas de ser pagés, y mes animat á ocupar-me en millorar nostra sort.

—Aixó es lo que desitjo ab tot mon cor, minyons que m'escolteu, que vos entussiasmeu en las cosas agrícolas vosaltres y tots els pagesos, y que poguem lograr la protecció dels governs, que la lograrém ben units.

Debem estar molt contents de viurer en el camp y practicar l'honrós y saludable ofici de pagés; no tenim que envejar res als que viuen en la ciutat. El pagés respira un aire pur que torna roja la seva sanch; els raigs del sol dauran la seva pell ab arre-bóls de vida y salut; els aliments son nutritius, perquè no estan falsificats; las donas del camp son francas, robustas y hermosas sense polvos; bebém l'aygua fresca de las fonts; menjém pa de nostre blat; las llegums que cultivem; y á la taula el porró del vi de nostras vinyas; podém contemplar la verdor y flors ab que's corona la primavera; disfrutar de las hermosas nits d'istiu; cullir á la tardor els hermosos fruits; y ara al hivern tenir aqueixa conversa, arre-serats en aquest bosch.

—Si vos sembla, Joan, ho deixarém per un altre dia perquè la tarde refresca, y'ls tors ja s'acostan als es-barsers del torrent per anar á joch.

—Es veritat que ja es tart en aquets dias curs; pero jo no me'n adonaba, que'l sol ja no calentés; perquè m'exaltaba l'entussiasme ab que vos parlo; per-meteume que acabi nostre conversa ab un *himne á la agricultura* que'm surt del cor.

¡Oh digna agricultura; ó noble art del pagés! Tu ets l'art del que Deu ensenyá á nostres primers pares, tant prompte'ls criá; tu ets art beneyt del Criador, art tan antich com el mon junt ab l'art de pastor; tu'l primer de tots; tu la font de nostre manteni-

ment; tu l'art de tot l'univers. Tu sempre has entusiasmat als grans homes, á tots els amichs de la hermosa y santa naturalesa; tots els sabis y virtuosos han sigut entussias tas teus, oh alimentadora del mon! Oh ditxós pagés, convencet y coneix que 'ls mes purs plaers d'aqueix mon son per tú!... Ab cuant goig miras els camps que t'han vist naixer; els conreuhas, els sembras, y'n culls els fruits mentres te dura la vida! No miris ab menyspreu, no, pagés, la teva petita caseta; els teus fertils prats, la teva vinya, camps y boscos! Mira que las ciutats ab son luxó, aparentan molt, y s'amagan en ellas moltas miserias; que son fruytas bonicas de fora, que tenen el corch á dintre; que darrera de las riallas s'hi amagan fondas tristesas! No abandonis, robust y ditxós pagés, la teva fanga, la teva magaya, ni la teva fals, perquè son eynas que't donarán cert profit y salut.

No't deixis enganyar per el diner de la fábrica, ahont no's respira aire tan pur, y si guanyas mes ho gastarás ab vicis; en el camp respiras el balsam de las herbas, del arbre y de las flors que'l bon Deu ha criat per nosaltres, en la plana, en la vall y en la montanya; que entran en nostre pit y'ns regeneran, fortifican y alegran! Si, estimats pagesos, el treball, de la terra ens donará ditxa, salut y pesselas; de dia quin dalit; y de nit quins somnis mes dolsos; somiareu anyells que creixen y briducan; camps de monjetas y blat de moro; mars de espigas que's gronxan;

cabras y vacas que treuhen un riu de llet; vinyas ab penjarellas de rahims y pilas de blat que'ns donan nostre pá de cada dia! Deu ens comensa las feynas y las acaba.... fa naixer las llavors, ens dona sol y pluja perquè neixin; y nosaltres ab nostre treball ajudém l'obra de Deu! Per tot havem de veurer la bondat de nostre Criador; en la hermosura de las flors, en el grá de la espiga, en els anyells que belan, en el fresch ventijol que'ns recrea, en la pluja, en la rosada, en els aucells que cantan, en el remoreix de las fonts y en totas las cosas criadas!

Salve, santa digna y noble agricultura, ocupació santa que Deu ha ensenyat y beneyt!...

JOSEPH ROSELL. Apotecari.

Santa Perpétua de Moguda.

Quatre paraulas sobre el cultiu de la patata.

El tubercul de la patata que ocupa avuy dia dintre de l' agricultura un important lloch, es indígena d' América y fou descubert per els Espanyols envers el sigleXVI en una de las valls dels Andes prop de Cuzco, residencia dels reys del Perú.

Sembla que si bé els Espanyols foren els primers en descubrir la patata, no deurian regonéixeli las inmensas ventatjas que te son cultiu, quant solsament

la portaren á Europa á tall de curiositat y fins considerantla com á planta perjudicial á la salut. Mes tart, y quan el nom de la patata era completament olvidat, l' importaren á Europa altra volta d' America, de las voras de Quito, Inglesos que per la Reyna Elisabet habian sigut enviats per estudiar noves plantas y terrenos. De modo que si realment dit tubercul fou importat á Espanya primerament que en cap altre Estat d' Europa, no va esser coneguda aquí la seva importancia, fins que Irlanda, Inglaterra, Alemania, Suisa, Fransa y altres païssos del Nort la tenian, de temps, cultivada en gran escala.

Per espay d' una pila d' anys, el cultiu de la patata, tingué un dessentrotllo migrat per rahó de ser considerada com á planta venenosa per perteneix á la familia de las *solaneas*. Contribuí en gran manera per medi d' escrits y trevalls acompanyats d' una ferma activitat, á fer desvaneix aquella preocupació, el francès Permantiér, logrant generalisar aquet gran cultiu, per tota la Fransa, mitjansant l' apoyo del govern d' aquella nació.

No fou ben coneguda la patata á Espanya, fins per la guerra de l' independencia que pels allavoras enemichs nostres, era usada com á aliment del home. Va tardar alguns anys á extendrers d' una manera decidida dit cultiu, degut á que havent sigut els francesos els que, durant la guerra, s' hi alimentavan, el patriotisme dels nostres passats, feya que tinguessin

y rebessin per dolent y de mala asturgancia tot lo que tiraba á gabaig y d' aquí que no volguessin cultivar la patata com á aliment pera las personas, sino, y encara en poca escala, per menjar de las bestias. Han passat anys y desaparescut la gent de la primera meytat del sigle anterior, y 'ls d' avuy mes pràctichs y positivistas, han acceptat la patata com un dels cultius mes importants y ventatjosos de l' agricultura.

Donada, donchs, l' importancia que te pel Vallés el cultiu del espressat tubercul, explicarém lleugerament el modo que considerém mes ventatjós per adobar á dita planta, puig, que tal pràctica es de gran interés per tot agricultor.

La patata com el cultiu de tot vegetal, se mostra molt sensible al sistema d' alimentació que se li dongui. No solsament s' hi nota augment de fullatge, de vigor y de producte, sinó modificacions quantitativas respecte á la calitat. Es ben probat que la fécula, sofreix l' influencia del adob. Comparant las féculas obtingudas ab una mateixa varietat y en un mateix terreno, pero ab adob diferent, se notan diferencias notables en sa calitat. La patata que ha estat adobab fem sol, es menos fina que la que n' ha estat ab fem y acit fosforich, y aquesta no tant superior com la fertilisada ab fem, acit fosforich, nitrogen y potassa.

La potassa figura en primer lloch entre 'ls elements

fertilisants que demana la patata, com totes las plantas ricas en fécula ó en sucre exigeixen per constituirse y nutrirse una assimilació considerable de potassa.

S' ha discutit molt sobre si es mes convenient usar el cloruro de potassa ó be 'l sulfat de potassa, per suministrar l' element potassich á dita planta. Certs practichs donan la preferencia al cloruro y altres atribueixen un valor superior al sulfat. De las provas realisadas en diferents punts, se 'n despren que 'ls partidaris del sulfat estan en lo ferm, si be no deixan d' haverhi rahons en pro del cloruro.

El nitrogeno es un altre element indispensable á tota planta, podentse obtenir del sulfat amoniach y del nitrat de sosa; un y altre son de prompts efectes, encara que de diferenta manera. Creyém que pel cultiu de la patata es bó emplearlos tots dos, solament que 'l sulfat amoniach deu mesclarsè ab els altres productes, sulfat de potassa y superfosfat de cals, y 'l nitrat, es millor tirar-lo per sobre de la planta, quant aquesta ja tingui un pam d' alsada.

En conseqüencia de lo dit, considerém que 'l modo d' adobar la planta de la patata ha de consistir en una bona femada colgada al fangar el terreno y després aplicar la fórmula següent:

Superfosfat de cal	18½	20—44	K.	
Sulfat de potassa.		16	"	
Sulfat amoniach.		10	"	
Total.			70	"

Quant la planta tingui un pam d' altura repartir per demunt y sense cubrir de terra, uns 35 ó 40 Kg. de nitrat de sosa. Si s' adoba baix aquesta fórmula, se deuran tirar 2 sacas solsament al sembrar, puig que mes tart ja 's tira 'l nitrat.

F. DE M.

Crónica de la Cámara

El dia 13 de Desembre una Comissió de la Cámara presidida per el Director de la Secció 1.ª D. Jaume Mas, va surtir cap á la Cerdanya pera anar á fer compras de patata buffé nano de llevar.

Els comissionats varen seguir diferents pobles, com Alp, Escadarchs, Urs, Das, Llivia, sent aquesta darrera població ahont se comprá la major partida de patata, per ser la mes acreditada pera sembrar.

Varen passar després cap á la Cerdanya francesa ahont s' hi va comprar també una partida de buffé pels pobles de Bolquera, Cabanasa, Montlouis y altres.

Ja s' han comensat á rebre patatas á la Cámara; oportunament s' avisará als socis per medi dels delegats corresponents pera que passin á recullirlas.

S' han de esperar alguns dias á fi de que arribin tótas las partidas perquè hi haurá dos preus, la de la Cerdanya catalana y la de la francesa.

La mateixa secció 1.ª avisa á tots els socis que ha acordat obrir un plasso d' admissió de peticions de guano pera la sembra de patatas y canem. Aquest plasso quedarà tancat el dia 13 del vinent mes de Febrer. Els socis que vulguin adquirir el guano per aquest medi, se dirigiran als Delegats ó á la Secció 1.ª directament.

Fins avuy han arribat á la Cámara, corresponent al cambi ab la nostra Revista las següents publicacions:

“Revista del Instituto Agrícola Catalan de San Isidro”; “L'Art del Pagés”; “Fomento Agrícola”; “La Propiedad”; “Boletín de la Cámara Oficial de Comercio”; “Revista Comercial Hispano-Americana”; “Resumen de Agricultura” y “El Colmenero Español” de Barcelona.

“La Viticultura Moderna”, de Cardedeu; “La Veu del Vallés”, de Granollers; “El Imparcial”, de Sabadell; “Boletín de la Cámara Agrícola del Ampurdán”, de Figueras; “Boletín de la Cámara Agrícola de Tortosa”; “El Labriego”, de Vilafranca; “La Agricultura Española”, de Valencia; “La Agricultura”, de Córdoba; “Boletín de la Cámara Agrícola de Málaga” y “La España Agrícola”, de Madrid.

A totas aquestas publicacions els hi testimoniém el nostre agraïment per venir á honrar la nostra Biblioteca.

Totas ellas estan á la disposició dels socis de la Cámara.

En la mateixa Biblioteca hi figuren ademés *La Gaceta*, de Madrid y el *Boletín Oficial* de la provincia de Barcelona. La Cámara pera millor complir els seus fins s' ha suscrit á n' aquets dos diaris oficials.

S'está confeccionant un artistich sello per aquesta Cámara.

Publicacions rebudas

La casa Amadeo Cros ens ha afavorit ab alguns exemplars de un número extraordinari de sa revista "Los Abonos químicos" que va publicar temps endarrera.

Aquest número compost de 60 planas, está dedicat á donar compte de munió d' experiencias d' aplicació d' adobs minerals practicadas per la casa y alguns particulars.

En el text hi ha varias láminas.

="El lisol en agricultura." La Casa Mora y C.^a introductora de la fabricació d' aquest producte á Espanya ha reunit en un llibret las instruccions mes importants pera aplicar l' insecticida en qüestió.

Nosaltres el varem donar á coneixer en el primer número de "La Revista" y per tal motiu no ens extenem en mes consideracions. Recomanem no obstant al agricultor estudiós la lectura d' aquest llibret.

=Catálogo ilustrado de la casa Etienne Vernet de Beziers. (Maquinaria agrícola.)

Imp. de Jaume Joseph.—Granollers.

REVISTA

DE LA

CAMARA AGRICOLA DEL VALLÈS

El cultiu del cánem

La producció del cánem ha sofert, en el Vallés y en tota Espanya, una disminució extraordinaria á consecuencia de son menyspreu que ha ocasionat la concurrencia estrangera de dit textil, com son els cá-nems italians y russos, y altres similars com el yute, el aloes y'ls cá-nems de Manila y Filipinas.

La baixa de preu de tot producte, obliga forsosa-ment á estudiar un método racional de produhir, sobre'l qual se pugui obtenir el género ab tota la económia possible. Al efecte, creyém molt interessant que tot agricultor fassi públich son criteri sobre de-terminats cultius, donant el nostre, sobre els ele-ments fertilisants que necessita'l cánem, esperant que altrás personas mes competentas, se determi-narán á fer públicas sas prácticas mes experimen-

tadas y coneixements mes acertats, no sols per lo que's refereix al indicat cultiu, sinó que també sobre las diferentas manifestacions que requereix el cánem per presentarse á competir ab l'extranger.

Concretantnos solament á la primera part; devém fer avinent abans que tot, que'l terreno destinat al cultiu del cánem deu esser convenienment preparat, fangat, colganthi algunas carretadas de fems, com mes millor, ben descompostos, puig que no obstant d'usar guano al sembrar, es molt recomanable l'empleo del fem á demés dels productes quimichs.

La qüestió del adob, es certament la mes delicada y la que mes desvetlla á n'el pagés, á n'el temps de la sembra, per determinarse com y de quina manera adobará perquè li surtin els comptes al esser per la cullita, aixó es perquè l'adob no l'importi tan ó mes que'l valor del género cullit.

El pagés, com es natural desitja obtenir quanta mes producció millor, pero dintre d'aquí ha de tenir en compte, que'ls brins prims y llarchs son els que donan millor fibra, entenentse, per lo tant, que no pot esser sembrat clar y havent d'esser sembrat espés, suposa, donat el gran número de brins que entran en un metre quadrat, que la abonada ha d'esser enérgica y forsa assimilable.

Tan si's colgan fems al fangar el terreno, com no, es necessari l'empleo dels adobs quimichs, en preferencia á tot altre adob (pel y pota, serraduras de

banya etc. etc.) Dihém que'ls adobs químichs son preferents als demás adobs, en virtut d'unas experiencies observadas á Mollet, l'any passat. En efecte; doná molt mes rendiment en cánem y monjetas el terreno adobat ab guano que'l que fou adobat ab pel y pota, destinanthi igual import á l'un que'l altre.

Els productes mes usats per restituir á la terra els elements que se'n emporta la planta del cánem son: els superfosfats, sulfat amoniach ó nitrat de sosa y'l cloruro de potassa. Els superfosfats sapigut es que serveixen pera donar l'acit fosforich, molt convenient á la generalitat dels terrenos; el nitrogen, es d'aconsellar que s'obtingui per medi del sulfat amoniach y del nitrat de sosa units, puig que al cánem per rahó d'estar tan poch de temps en la terra, precisa assegurarli l'element que li dona vigor y creixensa y per lo tan aconsellém l'us de tots dos productes, á fi de que al acabar sos efectes el nitrat de sosa continui donatlos el sulfat amoniach; el cloruro de potassa, ó sigui l'element potasich no pot fer falta á n'el guano, ja que dit element, dona pes en fibra, y com que la fibra es la materia negociable, es perquè no pot prescindirse d'ell, encara que sempre ab la deguda prudencia.

De las breus explicacions donadas, creyém que la fórmula mes recomanable, tenint en compte la naturalesa del terreno que s'acostuma destinar al cultiu del cánem en aquet país, es la que á continuació do-

ném per arreglar sacas de 70 Kg. que son las mes usuals:

- 11 K. sulfat amoniach
- 35 " superfosfat cal 13|15
- 14 " Cloruro de potassa
- 10 " Nitrat de sosa

Total: 70 "

F. R.

Crónica de la Cámara

Al objecte de que els nostres associats puguin enterarse en el temps oportú de lo que'ls hi convé sapiguer per la sembra de patata y de canem y pera adquirir el guano corresponent, publicuém aquest Supplement al número 3 de La Revista, que fa poch dias s'ha repartit.

A fi d'evitar la aglomeració de adquirentors de patata y á consecuencia de no haver arribat encara tota, fem avinent que fins avuy s'ha avisat als delegats de Martorellas, Sant Fost y Mollet, pera que els socis d'aquets pobles vinguin á recullir la patata el dijous dia 30.

Els demás delegats reberán avís aviat.

Recordém als socis que fins el dia 13 de Febrer tenen temps de solicitar guano pera la sembra de la patata y del canem.

Imp. de Jaume Joseph.=Granollers.

Vda. y Fills de B. Cazeneuve

BARCELONA: Llealtat, 6.

Fabricants y preparadors d'adobs organichs.—Serradura de banya y potarró fina y granada.—Desperdicis de pells y llianas.

Apropòsit pera las vinyas, cánem, blat, arbres, etc.

Antoni Cadefau

Prim. 8.—GRANOLLERS.

Té'l gust d'oferir els seus serveys pera tota classe d'assumptos relacionats ab las oficinas dels Jutjats de 1.ª instancia y municipal, ab la compra y venda de fincas, ab la prestació y cobro de cantitats, mitjantsant condicions que no serán gravosas.

Análissis químichs á preus módichs, per l'enginyer químich PERE SALAS. Plassa Major, SABADELL.

DISPONIBLE

LISOL.

L' insecticida més energic. No es tòxic, ni corrosiu, ni perillós. Destruïx tota classe de larvas, ous e insectes, *enemichs de la vinya*, dels *arbres fruyters* y de las *hortalissas*, d'efectes segurs contra la *sarpeta* y *dèmés cotxinillas* del taronjer, limoner oliver, garrofer, etc., aixís com contra tota classe de pugons.

És indispensable en *ganaderia* pera la neteja y curació de las maluras micróbicas del *bestiar* aixís com pera el sanejament de quadras, certs, galliners, etc

Preus { A 2'50 pessetas pot de 1 kilo.
 " 2 " kilo en llaunas de 12 kilos.

De venda, en la casa dels fabricants

MORA Y C.^A

Ronda de Sant Antoni, 60.—BARCELONA,
y en las principals droguerías d' España.

Societat General de Segurs

— á prima fixa! —

Capital social:

15.000,000 de pessetas.

Segurs vida, accidents, incendis, marítims, perdrisch y ganaderia.

Representant á Granollers: D. ANTONI CADEFÀU, Prim, 8.